

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og miljø- og energiministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra EL.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes oplyse datoen for fremsendelse af den danske erklæring vedrørende basisåret 1990 (vedlagt forslaget som bilag II) til EU.

Svar:

Den danske erklæring om basisåret er optrykt i bilag II til Miljøministerrådets konklusioner af 16. og 17. juni 1998 og er afgivet samtidig med vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang andre EU-lande på linje med Danmark overfører en del af deres procentforpligtelse (jf. tillæg I) til fælles EU-tiltag og i givet fald med hvor stor en andel i forhold til deres samlede forpligtelse. Spørgsmålet skal ses i lyset af den danske erklæring (tillæg II) om, at Danmark via indenlandske og tidligere EU-tiltag påtager sig 17 pct. ud af de 21 pct., mens de resterende 4 pct. henvises til at skulle opnås via EU-tiltag, som Danmark forpligter sig til at støtte.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget om Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen, har Danmark afgivet en erklæring til EU's byrdefordelingsaftale (jf. side 53 i bemærkningerne samt corrigendum af den fejlagtige danske oversættelse af erklæringen side 47). Af erklæringen fremgår det, at Danmark i forbindelse med at påtage sig en forpligtelse på 21 pct. *antager*, at der sker en videreudvikling og vedtagelse af fælles EU virkemidler, der dækker forskellen mellem målet på 21 pct. og en mulig opfyldelse på 17 pct. på baggrund af nationale og eksisterende EU virkemidler.

Danmark har således ikke ved at påtage sig 21 pct.s-forpligtelsen direkte *forudsat*, at 4 pct. op-

nås via fælles EU virkemidler. Andre EU-lande har heller ikke fastlagt lignende forudsætninger i forbindelse med deres reduktionsforpligtelser.

Erklæringen fra 1998 tog udgangspunkt i daværende beregninger om Danmarks fremtidige udledninger af drivhusgasser på baggrund af de politikker og virkemidler, der på det tidspunkt var etableret, nationalt såvel som internationalt. På baggrund af den seneste fremskrivning omtalt i beslutningsforslagets bemærkninger, vurderer regeringen nu samlet, at der er etableret og vil kunne etableres virkemidler, der sikrer, at 21 pct.s-målsætningen nås. Som fremskrivningen viser, er der tale om fremtidige nationale virkemidler.

Hensigten med den danske erklæring var i høj grad at lægge politisk pres på EU-systemet for at sætte initiativer og virkemidler i gang. Siden juni 1998 er der sket en videreudvikling og vedtagelse af både fælles EU virkemidler og danske virkemidler, herunder elreformen og kvoteloven. Erklæringen bør i dag ses i lyset af denne udvikling. Men det er fortsat særdeles vigtigt, at der sker en udvikling af fælles EU virkemidler.

Som angivet i beslutningsforslagets bemærkninger under afsnit 8 har EU's miljøministre i ministerrådet senest i oktober 2000 vedtaget rådskonklusioner om fælles politikker og virkemidler i EU. Ministerrådet opfordrede heri Kommissionen til i forbindelse med Kommissionens forberedelse af det såkaldte europæiske klimaændringsprogram (ECCP) at fremlægge konkrete initiativer, specielt inden for områderne transport, energi og industri samt vedrørende Kyotomekanismerne. Kommissionen forventes at fremlægge den endelige rapport i slutningen af 2001.

Jeg vil i forbindelse med Folketingets behandling af retsaken vedrørende EU's ratifikation, jf. afsnit 8 i bemærkningerne til beslutningsforslaget, fremlægge en status for det europæiske klimaændringsprogram og vedtagelsen af fælles EU virkemidler.